

המלצת בית המשפט לעיריות לערוך מכרז דו שלבי

עת"מ 2537-06-20 אי.פי.אי. חשמל ובקרה בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

לאחרונה דן בית המשפט לעניינים מנהליים בעתירה שהוגשה נגד עיריית תל אביב בטענה כי הזוכה במכרז לא עמדה בתנאי הסף במועד הגשת ההצעות.

באותו מקרה פרסמה עיריית תל אביב מכרז לביצוע התקשרות לשם ביצוע עבודות אחזקה, תיקונים, שינויים, התקנה והחלפה של מערכות רמזורים, וכן אחזקה והתקנה של תשתיות וכבילה לתקשורת בעיר תל אביב-יפו. במכרז נקבע תנאי סף לפיו במועד האחרון להגשת ההצעות, על המציעה להחזיק במעבדת אחזקה הכוללת משרד ומחסן, במרחק של עד 30 ק"מ ממשרדי אגף התנועה של העירייה. לאחר פתיחת המעטפות קיימה ועדת המכרזים סיור במעבדה שהוגשה על ידי כל אחת מהמציעות. בסיור הראשון במעבדת הזוכה היתה לוועדת המכרזים ביקורת ואף נכתב כי יש לשקול האם המציעה עומדת בתנאי הסף ואולם לאחר קבלת הבהרות ביצעה ועדת המכרזים ביקור נוסף במקום וקבעה כי המעבדה עומדת בתנאי הסף. בהתאם והיות והצעת הזוכה היתה זולה משמעותית מההצעות האחרות היא נבחרה כזוכה (יחד עם מציעה נוספת). העותרת טענה כי העירייה הסתנוורה מהצעת המחיר הזוכה ולכן שינתה את עמדתה למרות שהצעה זו לא עמדה בתנאי הסף.

עובדתית דחה בית המשפט את טענות העותרת ואולם למרות זאת גער בית המשפט בעירייה על כך שלא פיצלה את המכרז לשני שלבים. וכך קבע ביהמ"ש בעניין זה: "טוב יעשו גופים ציבוריים המנהלים מכרזים אם יורו למשתתפים במכרז על הגשת המסמכים הנוגעים להתקיימותם של תנאי הסף במעטפה נפרדת. במקרה זה, ניתן יהיה לפתוח קודם את המעטפות הנוגעות לתנאי הסף, לבחון את ההצעות מהיבט זה, ולפנות לבחינת ההצעות עצמן רק כאשר ניתן לדעת לבטח מהן ההצעות העומדות בתנאי הסף."

האם עצם הפקדת שיק מהווה הוכחה לכיסוי חוב לעירייה, או שמא יש להוכיח פירעונו ?

עתמ 25777-07-18 רז רומי נ' עיריית תל אביב יפו

שני נכסים הוחזקו על ידי העותר בתחום שיפוט עיריית תל אביב, האחד מסחרי והשני – דירת מגורים. על שני הנכסים הצטברו חובות ארונה בין השנים 2003-2006. בשנת 2006 ביקש העותר להעביר בעלות בנכס המסחרי, וכן עזב את דירת המגורים. לצורך קבלת אישור העירייה להעברת הבעלות בעירייה הפקיד העותר שיק בבנק הדואר, אך זה חזר. כחצי שנה מאוחר יותר קיבל העותר במשרדי העירייה שוברים חדשים לתשלום והפקיד עבורם שיק בבנק הדואר. ביום העסקים השלישי שלאחר ביצוע התשלום ניגש לעירייה ולחץ לקבל אישור עירייה על העדר חובות, המופנה לטאבו, ואף קיבלו. גם השיק השני חזר, ובשנת 2014, לאחר שנים שבהן שלחה העירייה לעותר, לכתובות בהן היה רשום במשרד הפנים התראות על החוב שתפח לאורך השנים וצבר הפרשי הצמדה וריביות, פתחה העירייה תיק הוצאה לפועל כנגד העותר, במסגרתו ביקשה לממש את חלקו בדירה הנמצאת בראשון לציון.

העותר טען שפרע את החוב ואף קיבל אישור עירייה לטאבו.

בית המשפט דחה את העתירה תוך שהוא קובע כי העותר לא הוכיח שהשיק שהופקד אכן נפרע.

כמו כן קבע בית המשפט כך:

"העותר תולה את יהבו על אישור היעדר החובות שקיבל מפקיד השומה שלטענתו מעיד על כך שאין לו חוב כלפי המשיבה... סביר להניח כי העירייה לא היתה מודעת כי השיק חולל שאחרת לא ניתן היה האישור. עם זאת, לעניין זה לא פעלה העירייה כמצופה מרשות סבירה. ראוי הוא כי העירייה תמתין בטרם יינתן אישור היעדר חובות, עד שיתברר כי השיק אכן נפרע... מכל מקום, הנטל נותר על העותר והוא לא עשה דבר כדי להרימו."

מצורפת הסקירה המלאה כפי שנכתבה על ידי עו"ד ענת צבי